

ಕೆಲಸವೂ ಹಗ್ಗು ಕೊಟ್ಟಿ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಲೇಕ್ಕಾವೇ ಆಯಿತಂತೆ. ಎರಡೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಬಹುದಿಯಾಗಿ ನಿಯುತ್ತಾನಾದ. ಇದಿಗೆ ಇಡೀ ಯಾರೋಟಿನ ಹತ್ತಾರು ಪ್ರಾಚ್ಯ ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗುವುದೇ ಅವನ ಕೆಲಸ. ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಸದ್ಗುರುತ್ವಂ ಈ ಕೆಲಸ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ನಿಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. “ಮೇಲಾಗಿ ನಿನ್ನಂಥ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಜಿವನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹುರುಪು ಕೂಡ ಸಿಗುತ್ತದ್ದಲ್ಲ!” ಎಂದು ನಷ್ಟ.

ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಮುಖ್ಯ ನಗರ್ಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ವಿನಿಸುವವ್ಯಾ ನಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಫೇರೆಚೊ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ, “ಸ್ನೇಹ ಪ್ರಿಯ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಏನಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಗು ಬಂತು. “ನಿನ್ನ ಈ ಸುಂದರ ನಗುವಿನ ಕಾರಣವನ್ನು ನನಗೂ ಹೇಳುವ ಕ್ಷಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನೂ ನಗಬಹುದು” ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಿನ್ನವಿಂದ ಫೆಲ್ಕ್ಸ್. ಇವಲು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ನಷ್ಟ. ಇಡೀ ಭೂಮಿಯ ಸಕಲ ಚರಾಕರಗಳು ನಗುನಗುತ್ತ ಹಿಗೆಯೇ ಸುಖವಾಗಿರಬಾರದೇ?

ಸುಖಾಸಮನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಡೀ ಸಂಸಾರದ ಭಾರ ಮೈಲೆ ಬಿದ್ಧವರಂತೆ ಮೊಗಂ ಆಗಿರುವ ಸಂದೇಶನ ನೇನವು ಬಂತು. ಸಂದೇಶ, ಅವಳ ಟಿಪ್ಪಿಕಲ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಗಂಡ, ಸದಾ ಸದಾ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳ್ಲಿ ಮುಖುಗೇಳುವವನು, ತಾನು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ. ಬಾರಯ್ಯಾ, ಒಂದಿಷ್ಟು ದಿನ ಓರ್ತಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಳೆದುಹೊದ ಯೌವನವನ್ನು ಮರಳಿ ಗಳಿಸೋಣ, ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಕೈಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆದಂತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಡೆಯೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅಂಥ ಯಾವ ರಿಷಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ರಸಹಿನನ ದೋಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಮರುಕ ತೋರಬಹುದ್ದೇ. ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಸುಖವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಳು ಶಾಲೂ. ಬೆಳೆದ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಮಗ ಹೆಚ್ಚನ ಕಿರಿಕಿರಿಯಲ್ಲದೇ ಅಮೃತೀಗೆ ಪರ್ಮಿಶನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮದುವೆಯೇ ಆಗದ, ಬ್ಲೈಯ ಸಂಬಳವಿರುವ ನೋಕೆರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಂದೂ ಇವಳ ಕೋರಿಕೆಗೆ ತಕ್ಷಣ ಸ್ವಂದಿಸಿದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಂಪ್ ಹೊದೆದ ಮೈಲೆ ಜಾನಕಿ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಮಗ ಟಿಕ್ಕೆಟು ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟಿರೂ ಪಟ್ಟವಟ್ಟಿಗುಟ್ಟಿತ್ತಲೇ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರತಿ. ಅಂತೂ ಹೀಗೊಂದು ಸಿಮೋಲಿಂಫನ್ದ ನಂತರ ಅವರ ಕ್ಷೀಣಿತ್ವವು ಬಗೆಗೆಯಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲಿತ್ತು.

ಡ್ಯೂನಿಗ್ ಹಾಲ್ನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮಿಂಚುವ ಕವ್ಯ ಮರದ ಶಿಯಾನೋದ ಎದುರು ಕುಳಿತ ಯುರೋಟಿಯನ್ ಯುವಕ ಅದನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತ ಹಾಡು ಹೇಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ಸದ್ಗುರು ಗದ್ದಲ ಕಡಿಮುಯಾಯ್ತು. ಶಾಲೂ, ಇಂದೂ, ಜಾನು ತನ್ನ ಯತ್ಯೆಯಿಂದ ಪಿಯಾನೋ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕನನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ತಾವೂ ಮೂಲೆಯ ಟೆಬಲ್ಲೋಂದನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಮಂದುದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶುರುವಾದ ಸಂಗಿತ ಬರುಬರುತ್ತ ವೇಗವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮೃದುವಾಗಿ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೆರಳುಗಳು ಯಾವುದೋ ಒತ್ತುಡ್ಯು ಸಿಲುಕಿದಂತೆ ಸರಸರ ಒಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಲೆಗಳು ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ದಡಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಿಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಯಾನೋ ಸ್ವರಗಳು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಲ್ಲಂಡಂತೆ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸತೋಡಿದವು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹಲವಾರು ನಾದಗಳು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಉನ್ನತರಾದ ಜನ ಒಬ್ಬೆಬ್ಬಿರಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ನುಸ್ಕ ಮಾಡಲು ತೋಡಿದರು. ಒಂದಿಷ್ಟರು ಗಂಡಸರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಕುಣಿಯಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವ ಹೆಡತಿಯನ್ನು ಬಿಡದೇ ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಡಾನ್ಸ್ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ ಜಗತ್ತಾರ್ಥನನ್ನು ನೋಡಿ ಉಳಿದವರೂ